

VARGŠE ŽEME, TU SERGI...

Kodėl pasaulis nėra tobulas?

Teologinis pagrindas

Manyti, kad žmonijos prigimtis yra dangiška ir nesugadinta, yra gana naivu. Jau šv. Paulius mąstė tikroviškiau, jis pastebėjo, kad nuolat daro visiškai priešingai, nei kaip žino esant gera ir teisinga.

B → Rom 7,15–25

Kai kalba pasisuka apie valgymą ir judėjimą, dažnai minime vidines silpnybes. Jeigu vėl vienai iš jų pasiduodame, kalbame apie mažas nuodėmes. Šių silpnybės ir nuodėmės ryšio modelį galime pritaikyti visiems atvejams, kurie yra pavojingesni nei šokoladas ar fotelis priešais televizorių, nes atskleidžia sunkią mūsų padėtį: gerumas ir blogybė, gėris ir blogis mūsų sielose nėra vienodai stiprūs, mūsų prigimtis jaučia aiškų polinkį į blogį. Vidinė silpnybė nuolat tūno mumyse.

Ne tik mes, tu ir aš, bet visi, be išimties visi jaučia savyje tą vidinę trauką, kuri lemia mūsų polinkį nusidėti. Šis polinkis į nuodėmę yra sužeidimas, kuris atsirado dėl gimtosios (teisingiau, pirmapradės) nuodėmės. **Y** → 68–70

Gimtoji nuodėmė – tai ne asmeninė kaltė, bet polinkis nusidėti, valios ir proto susilpnėjimas. Tai būdinga visiems žmonėms nuo pat gimimo. Iš kur ji atsirado, paaiškina Šventojo Rašto pasakojimas apie nuopuolį. Jis parodo, kaip blogis atėjo į pasaulį.

Pasigilinę į šią nuopuolio istoriją, sužinome, pavyzdžiui,

B → Pr 2, 7–15; Pr 3

- ☉ kad Adomas reiškia „žmogus“, o Ieva – „gyvenimas“. „Jame visi nusidėjo“, – sakė šv. Paulius. Visi esame adomai;
- ☉ kad žaltys pažadėjo: „Jūs būsite kaip Dievas“ (**B** → Pr 3, 5);
- ☉ kokios rūšies buvo Adomo nuodėmė: tai buvo pažeidimas iš smalsumo (godumo naujienoms), piktnaudžiavimas noru turėti.

Turime dėkoti Dievui už viską nuo pat pradžių. Jis mus sukūrė ir apgyvendino rojuje. Galėjome gyventi dėkodami ir pasitikėdami, tačiau išdrįsime Juo nepasitikėti ir nepaisyti Jo valios. Buvome sugundyti atsikratyti priklausomybės nuo Jo, sugundyti patys būti kaip Dievas („būsite kaip Dievas, kuris žino, kas gera ir kas pikta“). Kaip tik tai yra labai svarbu: vaidiname esą gyvenimo ir mirties valdovai (abortai, eutanazija, karai, žmogžudystės), norime būti patys kūrėjai (manipuliacija genais, nanotechnologija, klonai).

Godumas yra visų ydų motina. Kai žmogus be rūpesčių ir darnoje gyveno sode, kurį prižiūrėjo, kažkas (žaltys) jį sugundė jausti nepasitenkinimą. Priekaištaujama pačiam Dievui, kuriam žmogus turi būti už viską dėkingas: Jis kažko neduodęs, Jis kažko žmogui pavydi. O juk ne viskas galima, viskam yra ribos...

O kuo mes čia dėti? Juk krikščytkloje nuplaunama mūsų gimtoji pirmapradė nuodėmė. Tačiau kartu su mūsų, Dievo vaikų, gyvenimu mumyse, deja, išlieka polinkis į godulį. Šį troškulį su Dievo meile galime išnaudoti geram, tačiau taip pat dėl jo esame linkę pasiduoti pagundoms ir nusidėti. Tai mūsų vidinio gyvenimo iškrypimas, kurį mes vadiname „vidiniu šunsnukiu“. Tačiau čia netinka teisintis: „Toks jau aš esu, tokia mano prigimtis!“ Už atskirus veiksmus esame atsakingi tik mes patys: nors mūsų prigimtis yra susilpnėjusi, bet mūsų laisvė nėra atimta.

LYGIS

Kodėl pasaulis nėra tobulas?

Tema ir tikslas:

Gimtoji ir asmeninė nuodėmės.

Per nuodėmę žmogus atsiskiria nuo Dievo. Pirmoji nuodėmė sunaikino harmoniją tarp Dievo bei kūrinijos apskritai ir iki šiol tebeturi poveikį („Gimtoji nuodėmė“).

Pasirengimas

- 🔥 Kiekvienam grupės nariui parūpink po keletą laikraščių ir žurnalų bei žirkles.
- 🔥 Nukopijuok piešinį „Nuodėmė nutraukia ryšį su Dievu“ (p. 32).

Įvadas

Liepk sutvirtinamiesiems surasti laikraščiuose ir žurnaluose blogio pasaulyje pavyzdžių. Paskui paklausk jų visų iš eilės, ką rado, ir paprašyk trumpai išsakyti savo nuomonę apie įvykius. Paaiškink, kad už kai kuriuos dalykus žmonės, teikiantys kitiems skausmo ar besitaikstantys su tuo, yra atsakingi tiesiogiai, tačiau būna atvejų, kai atrodo, jog niekas tiesiogiai nėra atsakingas.

POKALBIS

Paklausk sutvirtinamųjų, ar jie mano pasaulį esant daugiau gerą ar daugiau blogą.

Pastaba: Grupėje gali būti jaunuolių, manančių, jog blogis yra reikalingas tam, kad būtų galima atpažinti ar geriau įvertinti gėrį. Be blogio, esą, nebūtų gėrio. Šią dualistinę klaidą galėtum atremti, sakydamas, jog puikiais grietinėlės ledais gali mėgautis ne tik tada, kai prieš tai suvalgai ką nors bjauraus. Už šio argumento slypi tikrai teisingas patyrimas, kad nuolat pasikartojantis gėris gali prarasti savo žavesį. Tačiau čia tikroji priežastis yra pokyčių, o ne blogio stoka. Pasaulyje be blogio jokia būdu nebūtų nuobodu ir nyku. Šis pavojus glūdi tik pasaulyje be įvairovės. Tačiau Dievas mums tokio gyvenimo nenumatė.

Perėjimas

Prie kito klausimo gali pereiti, pavyzdžiui, taip: „Dabar panagrinėsime krikščionybės atsakymą į klausimą, kaip blogis pateko į pasaulį, kurį Dievas labai gerai suplanavo ir sukūrė.“

BIBLIJOS SESIJA „NUOPOULIS“

Kartu perskaitykite pasakojimą apie nuopuolį (B → Pr 2, 16–17; 3, 1–13. 17–19. 23–24).

Informacija

Paaiškink sutvirtinamiesiems, kad tekste apie Adomą, Ievą ir žaltį vaizdžiai parodoma, kaip blogis atėjo į pasaulį. Pasakojime Dievas vaizduojamas labai žmogiškas, Jis eina per sodą taip, kad Adomas ir Ieva gali girdėti Jo žingsnius. Žaltys atstovauja suasmenintam piktajam, gundančiam žmogų pasitraukti nuo Dievo.

Biblijos aptarimas

Vadovaudamasis duotais klausimais, su grupės nariais aptark šią ištrauką. Kadangi tekstas apie nuopuolį yra gana sudėtingas, tau dažnai prireiks papildomos informacijos, kurią pateikiame po klausimais.

Kokiu triuku žaltys bando įkalbėti Ievą suvalgyti vaisių (B → Pr 3, 1)?

Žaltys tyčia iškreipia Dievo įsakymą (B → Pr 2, 16–17), kad sukeltų nepasitikėjimą. Ieva iš pradžių nepasiduoda, bet paskui įsakymas jai pasirodo griežtesnis, nei yra iš tikrųjų (B → Pr 3, 3).

Ką žaltys pažada Ievai (B → Pr 3, 4–5)?

Žaltys, sakydamas, kad žinos, „kas gera ir kas pikta“, turi galvoje ne tik žmogaus paprastą gebėjimą atskirti gerus darbus nuo blogų, vadovaujantis sąžine, bet plačiąją prasmę – gebėjimą, panašų į Dievo visažinystę. Todėl žaltys sako, kad žmogus bus kaip Dievas. Taip jis provokuoja žmogaus norą pačiam spręsti, kas yra gera ir bloga, ir taip atsiskirti nuo Dievo. Čia ir yra tikroji nuodėmė.

Kodėl Ieva nusprendžia suvalgyti uždraustą vaisių (B → Pr 3, 6)?

Ieva leidžiasi apakinama tuščių pažadų, mato tik tariamus uždrausto vaisiaus pranašumus, taip pateisindama savo sprendimą, nors puikiai žino, kad jis klaidingas.

Ievos ir žalčio dialogas atspindi vidinį mūsų sąžinės konfliktą, kai svyruojame, kai traukia pagunda nusidėti ir girdime Dievo balsą. Žalčio sėkmingai mesta abejonė, kad Dievas savo įsakymais iš tikrųjų nori žmogui gero, nepasitikėjimas Dievu dažnai būna žmogaus nusistatymo prieš Dievą priežastis.

Kokių padarinių Dievo įsakymo pažeidimas turi žmogaus ir Dievo santykiams (B → Pr 3, 7–8. 23–24)?

Sąmoningas Dievo valios nepaisymas atskiria žmogų nuo Dievo. Tai aišku iš sakinio, kuriame Adomas su Ieva staiga susigėsta ir pasislepia nuo Dievo. Šis žmogaus sprendimas sugriauna pirminę Dievo ir žmogaus bendrystę. „Išvarymas iš Rojaus“ čia parodomas kaip Dievo skiriama žmogui bausmė. Tačiau iš tikrųjų jis yra neišvengiamas padarinys, kurio priežastis – žmogaus sprendimas prieštarauti Dievui ir taip nutraukti harmoningą ryšį su Juo (rojus).

Kokių padarinių Dievo įsakymo pažeidimas turi žmonių tarpusavio santykiams (B → Pr 3, 12–13. 16)?

Nuodėmė sugriovė ir žmonių tarpusavio santykių harmoniją. Tai aišku iš teksto, kai Adomas su Ieva vienas kito gėdijasi ir iš figos lapų pasidaro juosmens aprišalus. Tačiau nesantarvė tarp žmonių turi ir kitų padarinių: Adomas ir Ieva kratosi savo kaltės. Ieva už savo veiksma kaltina žaltį, Adomas apkaltina Ievą ir net bando kaltę suversti pačiam Dievui. Tai nebuvo Dievo planas, bet nuopuolio padarinys.

Kokių padarinių nuopuolis turi visai kūrinijai (B → Pr 3, 17–19)?

Pirmąją pasaulio istorijos nuodėmė sugriauna ne tik Dievo ir žmonių bei žmonių tarpusavio santykius – visa kūrinija netenka pirmąją harmonijos. Tai aišku iš teksto, kuriame praeikiama žemė. Rojuje žmogus valgė įvairiausių vaisius, dabar maitinimasis bus susijęs su sunkiu darbu ir vargais. Visa kūrinija suskeldėjo. Kančia ir mirtis tapo gyvenimo dalimi. Pasaulis nebėra toks tobulas, kokį Dievas sukūrė, jis buvo pažeistas. Jis nebuvo visiškai sugriautas, galima atpažinti Dievo braižą, pavyzdžiui, iš jo grožio, tačiau dabar jis turi polinkį į pikta. Čia taip pat svarbu suprasti, kad žmogus, nusprendęs nusidėti, pats dėl to kaltas. Sugriuvusi harmonija, darma – ne Dievo valia (net jei vaizdinga Senojo Testamento kalba galbūt taip ir leidžia manyti), bet žmogaus elgesio padarinys.

Pastaba: Sutvirtinamieji visiškai pagrįstai galėtų iškelti klausimą, kam tuomet Dievas apskritai pasodina uždraustą medį sodo viduryje ir kelia žmogui pagundas. Čia, žinoma, vaizdingai kalbama apie laisvę, kuria Dievas apdovanoja žmogų. Juk tam, kad žmogus iš tikrųjų galėtų mylėti Dievą, jis turi būti laisvas; antraip tai nebūtų meilė. Tikrojoje laisvėje visuomet slypi galimybė priimti pražūtingą sprendimą ir sunaikinti pačią laisvę. Medis sodo viduryje yra laisvės pasirinkti simbolis.

YOUCAT SESIJA

Kartu perskaitykite **Y → 68** („Gimtoji nuodėmė? Kuo mes dėti, kad Adomas ir Ieva nusidėjo?“) ir pasikalbėkite apie tai.

Informacija apie nuodėmę

Pabrėžk, kad nusidėdamas žmogus pats atsiskyrė nuo Dievo (o ne atvirksčiai – kad Dievas supyko ar įsižeidė), ir paaiškink pasinaudodamas piešiniu „Nuodėmė nutraukia ryšį su Dievu“. Kaip ir gimtoji nuodėmė, kiekviena mūsų sąmoningai padaryta asmeninė nuodėmė kaskart atskiria mus nuo Dievo. Žmogus nutraukia ryšį su Dievu, atsiskiria nuo Jo. Žmogus pats vienas dėl jo kaltės atsiradusios prarajos negali įveikti (plg. taip pat **Y → 162**).

Perspektyva

Paaiškink sutvirtinamiesiems, kad nežiūrint mūsų atsiskyrimo nuo Dievo, Jis ieško bendrystės. Kad įveiktume dėl mūsų kaltės atsiradusią prarają, Jis mums atsiuntė savo Sūnų, kuris išvaduojo mus iš nuodėmės. Kaip tiksliai buvo vykdomas Dievo planas, bus kalbama kituose dviejuose susitikimuose.

LYGIS

KŪRYBINĖ

Kodėl pasaulis nėra tobulas?

Tema ir tikslas:

Gimtoji ir asmeninė nuodėmės.

Per nuodėmę žmogus atsiskiria nuo Dievo. Pirmoji nuodėmė sunaikino harmoniją tarp Dievo bei kūrinijos apskritai ir iki šiol tebeturi poveikį („Gimtoji nuodėmė“).

Pasirengimas

- 🔥 Kiekvienam grupės nariui parūpink po keletą laikraščių ir žurnalų bei žirkles.
- 🔥 Nukopijuok piešinį „Nuodėmė nutraukia ryšį su Dievu“ (p. 32).

Įvadas

Liepk sutvirtinamiesiems surasti laikraščiuose ir žurnaluose blogio pasaulyje pavyzdžių. Paskui paklausk jų visų iš eilės, ką rado, ir paprašyk trumpai išsakyti savo nuomonę apie įvykius. Paaiškink, kad už kai kuriuos dalykus žmonės, teikiantys kitiems skausmo ar besitaikstantys su tuo, yra atsakingi tiesiogiai, tačiau būna atvejų, kai atrodo, jog niekas tiesiogiai nėra atsakingas.

POKALBIS

Paklausk sutvirtinamųjų, ar jie mano pasaulį esant daugiau gerą ar daugiau blogą.

Pastaba: Grupėje gali būti jaunuolių, manančių, jog blogis yra reikalingas tam, kad būtų galima atpažinti ar geriau įvertinti gerį. Be blogio, esą, nebūtų gėrio. Šią dualistinę klaidą galėtum atremti, sakydamas, jog puikiais grietinėlės ledais gali mėgautis ne tik tada, kai prieš tai suvalgai ką nors bjauraus. Už šio argumento slypi tikrai teisingas patyrimas, kad nuolat pasikartojantis gėris gali prarasti savo žavesį. Tačiau čia tikroji priežastis yra pokyčių, o ne blogio stoka. Pasaulyje be blogio jokia būdu nebūtų nuobodu ir nyku. Šis pavojus glūdi tik pasaulyje be įvairovės. Tačiau Dievas mums tokio gyvenimo nenumatė.

Perėjimas

Prie kito klausimo gali pereiti, pavyzdžiui, taip: „Dabar panagrinėsime krikščionybės atsakymą į klausimą, kaip blogis pateko į pasaulį, kurį Dievas labai gerai suplanavo ir sukūrė.“

Suvidinta scena gimtosios nuodėmės tema

Padalyk sutvirtinamuosius į dvi grupes. Duok apie 15 minučių pasirengti suvidinti sceną. Teksto pagrindas yra **B → Pr 2, 15–17 ir 3, 1–13**.

Pirmajai grupei užduok pavaizduoti, kaip žaltys arba velnias gundo Ievą suvalgyti vaisių nuo Pažinimo medžio. Galima laisvai improvizuoti, nebūtina tiksliai laikytis Biblijos teksto, tačiau turi būti teisingai perteikta argumentacijos kryptis.

Antroji grupė kuria sceną, kaip elgiasi Dievas, Adomas ir Ieva po nuopuolio. Čia taip pat svarbiausia yra perteikti pavaizduotų reakcijų esmę.

APTARIMAS

Kai abi grupės suvidins, pagirk jas ir pasikalbėkite apie tai, kas sutvirtinamiesiems paaiškėjo rengiant scenas arba jas žiūrint.

Čia turėtų būti paminėti tokie aspektai (blogiausiu atveju juos turi pabrėžti tu pats):

- 🔥 Žaltys, sakydamas, kad žinos, „kas gera ir kas pikta“, turi galvoje ne tik žmogaus paprastą gebėjimą atskirti gerus darbus nuo blogų, vadovaujantis sąžine, bet plačiąja prasme – gebėjimą, panašų į Dievo visažinystę. Todėl žaltys sako, kad žmogus bus kaip Dievas. Taip jis provokuoja žmogaus norą pačiam spręsti, kas yra gera ir kas bloga, ir taip atsiskirti nuo Dievo. Čia ir yra tikroji nuodėmė.
- 🔥 Ievos ir žalčio dialogas atspindi vidinį mūsų sąžinės konfliktą, kai svyruojame, kai traukia pagunda nusidėti ir girdime Dievo balsą. Žalčio sėkmingai mesta abejonė, ar Dievas savo įsakymais iš tikrųjų nori žmogui gero, nepasitikėjimas Dievu dažnai būna žmogaus nusistatymo prieš Dievą priežastis.

YOUCAT SESIJA

Kartu perskaitykite **Y → 68** („Gimtoji nuodėmė? Kuo mes dėti, kad Adomas ir Ieva nusidėjo?“) ir pasikalbėkite apie tai.

Informacija apie nuodėmę

Pabrėžk, kad nusidėdamas žmogus pats atsiskyrė nuo Dievo (o ne atvirkščiai – kad Dievas supyko ar įsižeidė), ir paaiškink pasinaudodamas piešiniu „Nuodėmė nutraukia ryšį su Dievu“. Iš pradžių buvo Dievo ir žmogaus bendrystė. Tačiau nusidėdamas žmogus nutraukia tą bendrystę ir atsiskiria nuo Dievo. Žmogus pats vienas dėl jo kaltės atsiradusios prarajos negali įveikti (plg. taip pat **Y → 162**)

YOUCAT SESIJA

perskaitykite **Y → 68** („Gimtoji nuodėmė? Kuo mes dėti, kad Adomas ir Ieva nusidėjo?“) ir pasikalbėkite apie tai.

Informacija apie gimtosios nuodėmės padarinius

nusidėdamas žmogus pats atsiskyrė nuo Dievo (o ne atvirkščiai – kad Dievas supyko ar įsižeidė), ir paaiškink pasinaudodamas piešiniu „Nuodėmė nutraukia ryšį su Dievu“. Kaip ir gimtoji nuodėmė, kiekviena mūsų sąmoningai padaryta asmeninė nuodėmė kaskart atskiria mus nuo Dievo. Žmogus nutraukia ryšį su Dievu, atsiskiria nuo Jo. Žmogus pats vienas dėl jo kaltės atsiradusios prarajos negali įveikti (plg. taip pat **Y → 162**).

Perspektyva

nežiūrint mūsų atsiskyrimo nuo Dievo, Jis ieško bendrystės. Kad įveiktume dėl mūsų kaltės atsiradusią prarają, Jis mums atsiuntė savo Sūnų, kuris išvaduotų mus iš nuodėmės. Kaip tiksliai buvo vykdomas Dievo planas, bus kalbama kituose dviejuose susitikimuose.

Pabaigos malda

Dangaus Tėve, žr. p. 29